

Yokluğunun İlk Günü

– cahitaluc · 30 Ekim 2016

YOKLUĞUNUN İLK GÜNÜ Bugün yokluğunun ilk günü

bende bir hüzn,bende bir matem
öylesine durgunum,ki sormayın gitsin
Oysa
düşünüyorum,da dünü
şimdi bir hayalini kursam
sanmıyorum,ki günlerce bitsin
Daha dün yanımdaydın
şuracıkta gözlerin gözlerimde
Ellerin ellerimde
öylesine tatlıydın tam demindeydin
Acıyorum kendime
yazık diyorum oğlum yazık
ilk günde bu ne yalnızlık
işin ucunda ölüm yok ya
herkes,de olur böyle ayrılık
olur olmasına,da bende olmuyor işte
bizle seninle etle kemik gibiydik
biz seninle ayrı bir deliydik
gözlerimiz aynı
sözlerimiz aynı
şimdi ne oldu ilk günde
elimiz kolumuz bağlı
yazık diyorum oğlum yazık
ne vardı,ki bu kadar sevdim
ne vardı,ki bu kadar sevildim
hani yıkılmaz bir çınardın
ilk günde devrildin
Allahım sen nelere kadirsin
bak şu aşkın bana yaptığına
bir bardak su gibi ekmek gibi
beni muhtaç koyduğuna
anlatsam şimdi gülerler bana
en iyisi elimde sigaram
uzanayım ranzama

uyursam sabah
uyumasam heba olur,gözlerim
belki kurduğum hayalde
zaman bir anda durur,gülerim
olur olmasına,da bende olmuyor işte
aynı şarkıyı dinlemekten usandım
son hatıran olsun ne olur bu gece
ömrümce bu günü hatırlayayım
gitmeyecekmiş gibi sev,sev beni
ne olur sevgilim bir gün daha kal
gitme,gitme,gitme kahrolurum.....
Malatyalı şair
Cahit Aluç